

ТОВА БЕШЕ НОВА ЯВЛЕНІЕ ЗА ГЕНРИХА И НОВА
ПРИЧИНА ЗА ЧУДОВАНИЕ. ТОВА ЯВЛЕНІЕ МУ СЕ
СТОРИ ДО ЧУДНО ОТЪ ДРУГИТЬ, И РЕЧЕ :
« И ЕТО СЕГА ВНАДЖ МНОГО ДОБРѢ ЧЕ ТОВА
« ТА СВОБОДА БВА ОТЪ МНОГО ТРУДАХ. ЗАШОТО
« ТЪЗИ ВОДА ПАДА СЕ РАВНО, И СИЧКИ-ТѢ
« ТЕЗЫ КАПКИ КАТО ВАРВАТЬ ЕДНА СЛѢДЪ
« ДРУГА СТРУВАМИСЕ, ЧЕ ИЗАБѢГАТЪ ИЗЪ ЕД-
« НО РЪСНО. »

„ Но кой доведе тѣкъ това чуд-
« витѣлно нещо, което ты наричашь स्वा-
« къ? кой възкачи тѣзи вода тамо горѣ?
« И какъ стон тѣзи облакъ высишкомъ
« свободно на въздуха, безъ да падне
« отгорѣ ни? »

Старецъ-а му отговори тѣи: Ты
ще ги надчишь сохъ време сичкитѣ тѣи.
Дѣте-то не престана да приглежда сич-
китѣ облацы до кѣтъ се распорѣснахъ и
небе-то пакъ се изесни.

День-а коакото за Генриха твърдѣ смо-
ро се изминуваше, кой-то му нанеси толко